

Köszöntés a 75 éves Tímár Máténak

Írásai nyomán végig kísérhetjük életét a Déspaskom tanyai gyermekkortól. „Az én nevelő szüleim” c. írásában nagy szeretettel emlékezik meg tanáraitól.

Aztán Szeghalmon töltött középiskolás életéről sok kedves eseményt sorjázik az”... és a Berettyó folyik tovább...”

A második világháború és a szovjet hadifogság életemésztő borzalmait is átélte.

Az egyetemről x-kategóriás útja az állami gazdaságig vezetett.

56-ban a forradalom híve és szervezője lett. Hazai fogság következik.

Mégis kiszabadul a szellem a palackból: Majoros Ádám krónikája indította el a hírnév és elismerés útján. Soroltak a regények, elbeszélések, útinapló, színmű. Végül remek verseskötetekkel jelentkezett. (24 könyv!)

Remek nyelvezete Lőrincze professzort is pártjára állította, aki az „Édes anyanyelvünk”-ben sorozatosan példálózott Tímár Máté nyelvezetével, kifejezésmódjával, ízes beszédével.

A szülőföld szent dolog számára. Endrőd (Gyomaendrőd) díszpolgára lett. A szülőfaluból elűzött, elvándorolt földieinknek megteremtette társaival a Baráti Kört Budapesten. A hazatelepült egyesületnek ma is ő az elnöke.

Köszönjük a „Városunk”-ban megjelenő írásait.

A sors-gyötrő élet igaz gyöngyszemeket izzad ki lelkéből.

Isten éltesse, hogy még sok boldog órát szerezzen olvasóinak, barátainak, tisztelőinek!

VÁROSUNK SZERKESZTŐSÉGE

Megjelent: Városunk 1997. november. 7. oldal